

Ю. О. Прокопенко,
аспірант, Міжрегіональної академії управління персоналом

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ — ЗАПОРУКА АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ ПРОЕКТАМИ

Yu. Prokopenko,
Post-graduate student of Interregional Academy of Personnel Management

TAX STIMULATION IS THE GUARANTEE OF ACTIVATION OF INNOVATIVE ACTIVITY
OF ENTERPRISES AND EFFICIENCY MANAGEMENT OF INNOVATIVE PROJECTS

У статті констатовано, що за наявності в країні значних фундаментальних і технологічних досягнень, відбувається зниження активності інноваційної діяльності, пов'язаної з браком власних коштів у підприємств і обмеженістю бюджетного фінансування. Обґрунтовано, що вирішення цієї проблеми можливе за умови створення дієвої моделі податкового стимулювання, яка б сприяла формуванню належного інвестиційного забезпечення інноваційних проектів. Доведено, що на відміну від зарубіжних країн податкова підтримка інноваційних проектів в Україні до тепер не набула стимулюючого характеру та не стала засобом активізації процесу модернізації матеріально-технічної бази підприємств як вагової складової підвищення конкурентоспроможності національних продуцентів. Констатовано, що за показниками Європейського інноваційного індексу, Україна входить до останньої, четвертої, групи з назвою "країни, що рухаються навздогін", а перспективи наздоганяючого розвитку виглядають невтішними: в разі збереження нинішнього рівня інноваційності українська економіка втратить останній шанс стати конкурентоспроможною, тож за країною назавжди закріпиться статус сировинного придатку розвинених економік. Наголошено, що розпочати складний процес інноваційного оновлення національної економіки можливо за умови запровадження політики податкового стимулювання та побудови ефективною моделі оподаткування інноваційної діяльності стимулюючого характеру.

Акцентовано увагу, що можливістю імпорту інститутів оподаткування із досвіду зарубіжних країн є модель оподаткування виведеного капіталу, згідно з якою оподатковується не прибуток до оподаткування, а розподілений прибуток, тобто прибуток, який виводиться із бізнесу (у вигляді дивідендів та іншого розподілу прибутку, операцій та платежів, що використовуються з метою оптимізації цього податку).

Доведено потребу набуття податком на виведений капітал стимулюючого впливу на активізацію суб'єктами господарювання інноваційної діяльності та забезпечення ефективності реалізації інноваційних проектів. Запропоновано практичні рекомендації щодо вирішення цієї проблеми.

The article states that in the presence of significant fundamental and technological developments in the country, there is a decline in the activity of innovation activity, due to the lack of own funds at

enterprises and the limited budget financing. It is substantiated that the solution of this problem is possible provided that an effective model of tax incentives is created that would contribute to the formation of adequate investment support for innovative projects. It is proved that, unlike foreign countries, tax support for innovative projects in Ukraine is still not of a stimulating nature and has not become a means of activating the process of modernizing the material and technical base of enterprises as a significant component of increasing the competitiveness of national producers. It is stated that according to the indicators of the European Innovation Index, Ukraine is in the last, fourth, group called "the countries are moving in line", and the prospects of catching up development look disappointing: if the current level of innovation is maintained, the Ukrainian economy will lose its last chance to become competitive, therefore, for the country forever the status of the raw material appendage of developed economies will be fixed. It is noted that starting a complicated process of innovation of the national economy is possible, subject to the introduction of a policy of tax incentives and the construction of an effective model of taxation of innovative activity of a stimulating nature.

It is emphasized that the possibility of importing tax institutions from foreign experience is a model of taxation of withdrawn capital, according to which no profit before taxation is levied, and distributed profits, that is, profits which are deduced from business (in the form of dividends and other distribution of profits, operations and payments, used to optimize this tax).

The necessity of acquiring the tax on the withdrawn capital has been proved to have a stimulating effect on the activation of innovative activities by business entities and ensuring the effectiveness of the implementation of innovative projects. Practical recommendations for solving this problem are suggested.

Ключові слова: інновації, інноваційні проекти, податкове стимулювання, сумарний індекс інновацій суб'єктів господарювання.

Key words: innovations, innovation projects, tax incentives, total index of innovations of business entities.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Ситуація ж з розвитком інновацій в Україні є досить складною, а ще більше її поглибила фінансова криза. За наявності в країні значних фундаментальних і технологічних доробок, відбувається зниження активності інноваційної діяльності, пов'язаної з браком власних коштів у підприємств і обмеженістю бюджетного фінансування [15, с. 151]. Вирішення наявної на сьогодні проблеми можливе за умови створення сприятливого середовища реалізації інноваційних проектів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує, що трансформаційні процеси, які нині спостерігаються в економіці спонукають науковців до вивчення зарубіжного досвіду стимулювання інноваційного-інвестиційного процесу та можливості його запровадження у

вітчизняній практиці. Питанням стимулювання інноваційної діяльності значної уваги надавали такі науковці, як А.В. Алексєєв, О.І. Амоша, Л.Л. Антонюк, В.М. Геєць, Ю.О. Забаренко, М.З. Згуровський, Н.М. Левченко, А.В. Перетятко, Д.М. Рева, К.В. Сіренко та ін. Проте, незважаючи на великий спектр наукових досліджень із зазначеної проблематики, до тепер залишаються невирішеними питання створення дієвої моделі податкового стимулювання, яка б сприяла формуванню належного інвестиційного забезпечення інноваційних проектів. У зв'язку із цим проблематики податкового стимулювання інноваційної діяльності є важливим завданням, що потребує на подальші дослідження.

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є обґрунтування потреби набуття податком на виведений капітал стимулюючого впливу на активізацію суб'єктами господарювання інноваційної

діяльності та забезпечення ефективності реалізації інноваційних проектів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Широке запровадження податкових стимулів інноваційних проектів розпочалося ще у 1960-ті роки, коли у провідних країнах ринкової економіки реалізовувалася кейнсіанська економічна політика, що передбачала гнучке використання державою заходів податкового регулювання господарських процесів. За період застосування ці пільги виявили себе як надійний інструмент науково-технічної, промислової та інноваційної політики держави, який сприяє вирішенню важливих економічних завдань — відтворенню технологічного базису виробництва на основі передових науково-технічних досягнень, підвищенню конкурентоспроможності національної промисловості, залученню у сферу НДР додаткових коштів бізнесу та інших недержавних джерел [2, с. 134].

Проте на відміну від зарубіжних країн податкова підтримка інноваційних проектів в Україні до тепер не набула стимулюючого характеру та не стала засобом активізації процесу модернізації матеріально-технічної бази підприємств як вагомої складової підвищення конкурентоспроможності національних продуцентів. За показниками Європейського інноваційного індексу, Україна входить до останньої, четвертої, групи з назвою "країни, що рухаються навздогін" із значенням індексу 0,23. [4, с. 35]. А перспективи наздоганяючого розвитку виглядають невтішними: в разі збереження нинішнього рівня інноваційності українська економіка втратить останній шанс стати конкурентоспроможною, а за країною назавжди закріпиться статус сировинного придатку розвинених економік. Розпочати складний процес інноваційного оновлення національної економіки можливо за умови запровадження політики податкового стимулювання та побудови ефективної моделі оподаткування інноваційної діяльності стимулюючого характеру [3, с. 90].

Запровадження політики податкового стимулювання інноваційної діяльності фактично означає винайдення способів та меж балансування між державними та приватними інтересами, результатом яких є обопільне задоволення інтересів кожного з суб'єктів. Держава, поступаючись своїм поточним фіскальним інтересом при податковому стимулюванні інноваційної діяльності, вправі розраховувати на задоволення інших потреб, як то інвестування вивільнених ресурсів у виробництво, фундаментальні дослідження, прикладні розробки, зменшення відтоку з країни носіїв інтелектуального потенціалу, тощо. Платник податків в обмін на понесення значних фінансових затрат з довгостроковою окупністю вправі розраховувати на зниження податкового тиску, на дотримання гарантій незмінності законодавства у довгостроковій перспективі тощо [14, с. 172].

Звертаючись до провідних світових тенденцій оподаткування інновацій, необхідно насамперед відзначити, що в зарубіжних країнах значного поширення набули податкові пільги, державні субсидії і дотації, що стимулюють підприємства до розвитку інноваційної діяльності. Величина податкових пільг, які надаються урядом

в промислово розвинутих країнах, є суттєвою для суб'єктів інноваційної діяльності, що, за умов контролю з боку фіскальних органів над формуванням витрат підприємств, робить розвиток інноваційної діяльності економічно вигідним [9, с. 32].

Розглядаючи окремі положення чинного Податкового кодексу України (ПКУ) приходимо до висновку, що українським законодавцем передбачено дві моделі податкового стимулювання:

— перша представлена загальними податковими преференціями (надання яких передбачається за дотримання умов, визначених ст. 30 ПКУ): звільнення від сплати податку та збору; встановлення зниженої ставки податку та збору; податкове вирахування (знижка), що зменшує базу оподаткування до нарахування податку та збору; зменшення податкового зобов'язання після нарахування податку та збору;

— друга представлена спеціальним режимом оподаткування, що визначає особливий порядок оподаткування окремих категорій господарюючих суб'єктів [11].

Такий неефективний по відношенню до сучасних реалій спосіб створення в Україні моделей податкового стимулювання інноваційної сфери потребує радикальних змін, оскільки нинішня податкова система в Україні має переважно фіскальний характер і не стимулює належним чином виробництво, інновації, інвестування, вимиває значні грошові кошти з реального сектору економіки в тіньовий. Питома вага податків у ВВП (податкове навантаження), включаючи обов'язкові відрахування на соціальне страхування, становить нині від 35 до 40%, що характерно для розвинутих країн, але обтяжливо для країн з перехідною економікою. Фахівцями підраховано, що сумарні податкові вилучення, за яких можливе економічне зростання в державах, подібних до України, не повинні перевищувати 20—25% ВВП. Доречно згадати, що і в розвинутих європейських країнах у депресійні 20—30-ті роки минулого сторіччя податки в структурі ВВП не перевищували в середньому 16,5%, а в окремих країнах були значно меншими: в Швейцарії — 6%, Швеції — 8,5%, Норвегії — 10,9%. Таким чином, держава давала можливість підприємствам створити стабілізаційний капітал, достатній для сталого розвитку [10]. Отже, вирішенням зазначеної проблеми є трансформація моделі податкового стимулювання інноваційних проектів, яку може бути здійснено або ж шляхом генерації, або ж шляхом імпорту нових інститутів оподаткування.

Враховуючи можливість імпорту інститутів оподаткування із досвіду зарубіжних країн (зокрема, Естонії), альтернативою класичній європейській моделі оподаткування уряд України вбачає модель оподаткування виведеного капіталу, згідно з якою оподатковується не прибуток до оподаткування, а розподілений прибуток, тобто прибуток, який виводиться із бізнесу (у вигляді дивідендів та іншого розподілу прибутку, операцій та платежів, що використовуються з метою оптимізації цього податку). Варто зазначити, що це не естонська модель оподаткування розподіленого прибутку, але вона покладена в основу моделі податку на виведений капітал з урахуванням національної специфіки України [16].



Рис. 1. Послідовність розрахунку сумарного індексу інновацій суб'єктів господарювання

Джерело: [Методика].

Метою запровадження податку на виведений капітал є вивільнення прибутку від оподаткування у тій частині, яка залишається у розпорядженні підприємства для інноваційного розвитку та модернізації матеріально-технічної бази.

Проте при здійсненні генерації чи імпорту інститутів оподаткування із досвіду зарубіжних країн природним залишається питання їх відповідності принципам ОЕСР щодо Розмивання податкової бази та виведення прибутку з-під оподаткування (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS) та ефективності їх імплементації. Історія має багато як позитивних прикладів результативності імплементації імпорту інститутів, так і негативних, зумовлених розбіжностями в інституційному середовищі країни-експортера й країни-імпортера [5, с. 202]. Такі негативні наслідки спостерігалися і в Україні на початку 90-х років, коли механічне копіювання досвіду зарубіжних країн у питаннях інституціонального забезпечення процесів приватизації, управління окремими сферами і галузями, формування ринкових відносин, оподаткування призвели до ускладнення економічної та соціальної ситуації в країні [6, с. 115]. До того ж просте копіювання досвіду інших країн в частині моделі оподаткування без урахування національної специфіки може призвести врешті-решт до його спотворення. Тож в умовах активізації реформування сис-

тем оподаткування в цілому і податкового стимулювання інноваційних проектів, зокрема існує нагальна потреба в оцінці відповідності принципам ОЕСР та ефективності, зрілості і придатності генерації та імпорту інститутів оподаткування [5, с. 169].

Стосовно відповідності принципам ОЕСР щодо Розмивання податкової бази та виведення прибутку з-під оподаткування (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS), зобов'язаннями в рамках Угоди про Асоціацію з ЄС та нормами чинних угод про уникнення подвійного оподаткування, слід зазначити, що сумнівів не має, оскільки ПВК залишається податком на прибуток підприємств (відкладеним), тож він відповідає законодавству ЄС відповідно до рішення (Burda) Європейського Суду.

Стосовно ефективності ПВК слід зазначити, що запровадження цього податку безсумнівно сприятиме збільшенню вільних обігових коштів та можливість їх реінвестування на розширення виробництва (поповнення власного капіталу), тобто зростанню рівня капіталізації підприємств. Проте щодо впливу даного податку на активізацію інноваційної діяльності існує ряд сумнівів:

- по-перше, капіталізація підприємств не завжди пов'язана з інноваційністю;
- по-друге, згідно із Законопроектом про податок на виведений капітал [12] передбачається, що платни-

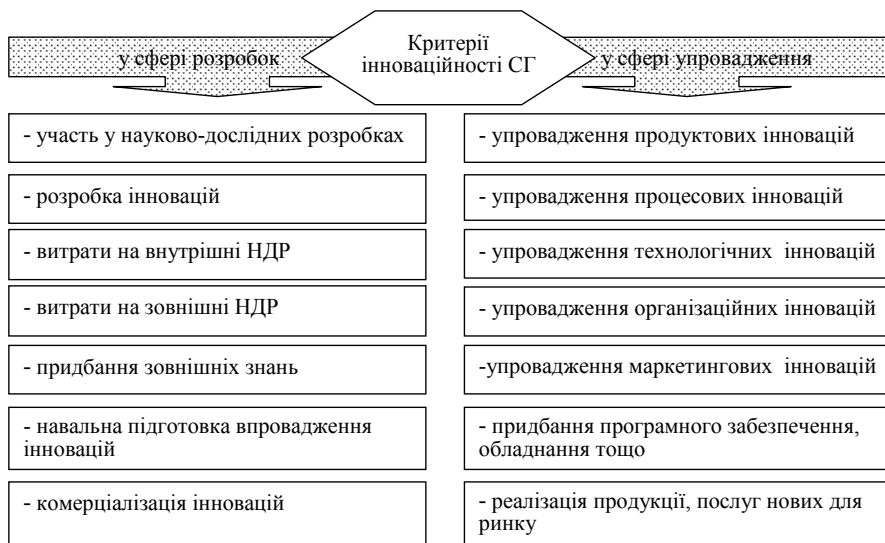


Рис. 2. Критерії визнання інноваційно-активних суб'єктів господарювання

Джерело: доповнено [Методика].

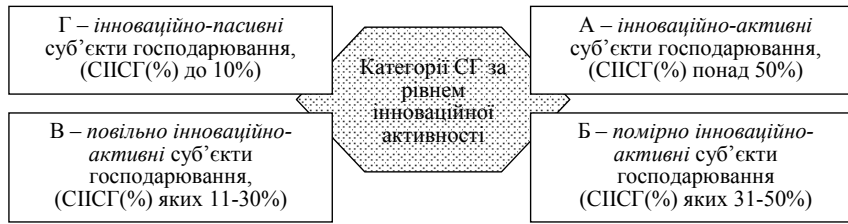


Рис. 3. Категорії суб'єктів господарювання за рівнем інноваційної активності

Джерело: авторське бачення.

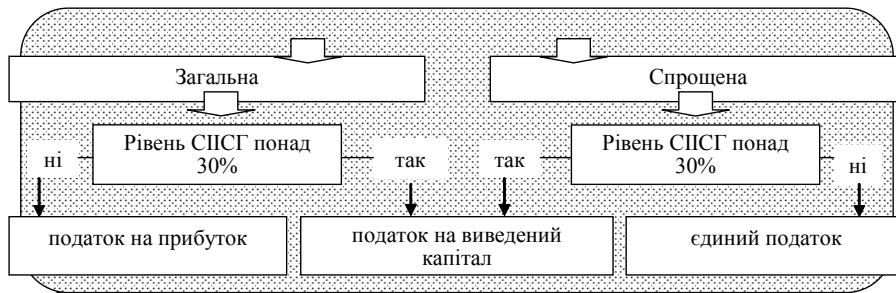


Рис. 4. Умови переходу із загальної чи спрощеної системи оподаткування на сплату податку на виведений капітал

Джерело: авторське бачення.

ками ПВК з числа резидентів є суб'єкти господарювання — юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім неприбуткових підприємств/організацій та суб'єктів господарювання на спрощеній системі оподаткування. Тож суб'єкти господарювання на спрощеній системі оподаткування (малі підприємства) позбавлені стимулів активізації інноваційної діяльності, в той час, як для малих підприємств додаткові оборотні кошти є набагато важливішими, ніж для великих. Великі підприємства можуть акумулювати зазначені додаткові кошти на інноваційну діяльність, скажімо, з інших підрозділів, тоді як малі підприємства позбавлені таких можливостей. Додаткове стимулювання інноваційної діяльності для малих підприємств необхідно проводити і з тієї причини, що саме малі підприємства більш "маневрені" на ринку і швидше зможуть переорієнтувати свої науково-дослідні та виробничі потужності під розробку та впровадження актуальних інновацій для ринку, тоді як великим підприємствам потрібний додатковий час на ці зміни [1, с. 314];

— по-третє, за умови запровадження ПВК як альтернативи податку на прибуток одне підприємство вкладатиме в інноваційну діяльність, скажімо, 1% від загальної величини своїх витрат, а інше, припустимо, 50%, що є нелогічним, а відповідно й економічно не обгрунтованим.

З метою забезпечення дієвості моделі податкового стимулювання інноваційної діяльності при сплаті ПВК, вважаємо за необхідне на законодавчому рівні визнати:

— платниками податку на виведений капітал інноваційно-активних суб'єктів господарювання як з числа резидентів, так і з числа нерезидентів;

— критерії визнання інноваційно-активних підприємств;

— умови переходу суб'єктів господарювання із загальної та спрощеної системи оподаткування на сплату податку на виведений капітал.

Інноваційно-активними слід вважати суб'єктів господарювання, діяльність яких пов'язана з розробкою та реалізацією інноваційних проектів/розробкою чи введенням у вживання інновацій. Інноваціями ж згідно з Методологічними положеннями зі статистики інноваційної діяльності (із змінами), затвердженими наказом Держстату від 28.12.2015 № 369 [7] є введенням у вживання будь-якого нового або значно вдосконаленого продукту (товару, послуги) або процесу, нового методу маркетингу чи нового організаційного методу в діяльності підприємства (організації), організації робочих місць, зовнішніх зв'язків тощо.

Визнання інноваційно-активних суб'єктів господарювання доцільно здійснювати за сумарним індексом інновацій суб'єктів господарювання (далі — СІСГ) — зваженим агрегованим індикатором, визначеним на підставі низки часткових показників, що надають можливість оцінити та виміряти стан інноваційної діяльності.

Джерелом даних для розрахунку СІСГ має стати первинна й узагальнена інформація, отримана в результаті проведення державного статистичного спостереження за формою №ІНН "Обстеження інноваційної діяльності підприємств". Обстеження мають проводитися за спеціальною анкетою, що є аналогом анкети інноваційного обстеження ЄС — Community innovation Survey (CIS) [17]. Періодичність проведення обстеження згідно з рекомендаціями ЄС — передбачається один раз на два роки.

Ураховуючи те, що державне статистичне спостереження інноваційної діяльності підприємств проводиться відповідно до міжнародної методології CIS, показники, отримані в результаті обстеження, є адаптованими до стандартів європейської статистики та зів'яз-

ними з даними країн Європи [8], що дозволить водночас оцінювати і рівень інноваційної активності суб'єктів господарювання — нерезидентів.

Розрахунок СІСГ слід здійснювати за наступними етапами (рис. 1).

Підґрунтям побудови базових (часткових) показників, необхідних для визначення сумарного індексу інновацій суб'єктів господарювання мають стати критерії визнання інноваційності суб'єктів господарювання (рис. 2).

Ураховуючи, що до бланка анкети можуть включатися додатково розділи для поглибленого дослідження деяких аспектів інноваційної діяльності на підприємствах, перелік критеріїв визнання інноваційної активності суб'єктів господарювання, а отже і базових (часткових) показників для розрахунку СІСГ в залежності від мети дослідження може розширюватися.

Для відображення ступеня унікальності кожного з показників варто встановити їх вагові коефіцієнти, які визначаються шляхом розрахунку кореляційної матриці, що відображає парні кореляційні зв'язки всіх показників.

Для зменшення асиметрії ваг матриця, обернена до матриці коефіцієнтів парної кореляції, мають логарифмуватись:

$$w_k = \ln(1 / [(\sum r_{(x_k; x_l)} - 1) / (K - 1)]) \quad (1),$$

де w_k — вага, з якою k -й показник ураховується при розрахунку сумарного показника;

$r(x_k; x_l)$ — парний коефіцієнт кореляції між k та l показниками ($k=1, 2, \dots, K$);

$l=1, 2, \dots, L$; $K=L=19$ — загальна кількість показників);

x_k, x_l — значення k -го та l -го показників відповідно [8].

Отримані вагові коефіцієнти w_k засвідчуватимуть ступінь впливу кожного з показників k на загальну величину СІСГ.

Для приведення показників до однієї основи слід провести їх нормування. З цією метою за кожним показником варто визначити максимальне та мінімальне значення. Розрахунки доцільно проводити за такою формулою:

$$z_{kj} = (x_{kj} - x_{k \min}) / (x_{k \max} - x_{k \min}) \quad (2),$$

де z_{kj} — нормоване значення k -го показника j -го СГ;

x_{kj} — фактичне значення k -го показника j -го СГ;

$x_{k \min}$ — мінімальне значення k -го показника за всіма СГ;

$x_{k \max}$ — максимальне значення k -го показника за всіма СГ;

j — номер СГ, ($j=1, 2, \dots, J$);

J — загальна кількість СГ у регіоні.

Звідси СІСГ $_j$ для кожного j -го суб'єкта господарювання має розраховуватись шляхом додавання всіх нормованих значень показників, що входять до індексу, помножених на вагу показника та діленням на суму вагових коефіцієнтів, тобто за формулою [8]:

$$CII_j = \sum_k z_{kj} \times w_k / \sum_k w_k \quad (3).$$

Залежно від рівня СІСГ суб'єктів господарювання доцільно умовно поділити на наступні категорії (рис. 3).

Тож з метою побудови дієвого механізму податкового стимулювання активізації інноваційної діяльності та ефективності управління інноваційними проектами вважаємо, що платниками податку на виведений капітал маю бути лише суб'єкти господарювання категорій "А" та "Б" (незалежно за якої моделі оподаткування попередньо сплачувались податки та збори).

Визначальною умовою переходу з загальної чи спрощеної моделі оподаткування має стати показник СІСГ (рис. 4).

Внесені зміни до Законопроекту на виведений капітал дозволять вирішити не тільки питання спрощення системи оподаткування бізнесу, зменшити фінансовий тиск на нього, а й питання збільшення обігових коштів та можливості їх реінвестування на інноваційну діяльність та реалізацію інноваційних проектів.

ВИСНОВКИ

Отже, приходимо до висновку, що вирішити дилему податкового стимулювання активізації інноваційної діяльності та ефективності управління інноваційними проектами може запровадження податку на виведення капіталу, оскільки за своїм змістом він містить інвестиційну складову та стимулює реінвестувати прибуток у розвиток бізнесу. Проте затверджений урядом Законопроект про податок на виведений капітал потребує на доопрацювання (в частині визначення платників даного податку, критеріїв їх визнання та умов переходу від сплати податків за загальною чи спрощеною моделлю до сплати податку на виведений капітал), оскільки абсолютно позбавлений стимулюючого впливу до активізації інноваційної діяльності, яку в умовах сьогодення слід визнати чи не єдиним шансом виходу України з економічної кризи.

Література:

1. Алексєєв А.В. Важливість правильного підбору податкових пільг і шляхів їх надання при податковому стимулюванні інноваційної діяльності підприємств / І.В. Алексєєв, Р.Й. Желізняк // Бізнес Інформ. — 2014. — № 2. — С. 314—320.
2. Гейць В.М. Інноваційна Україна 2020: національна доповідь / За заг. ред. В.М. Гейця та ін.; НАН України. — К., 2015. — 336 с.
3. Забаренко Ю.О. Сучасна практика застосування методів податкового планування в діяльності підприємств провідних країн світу в посткризовий період / Ю.О. Забаренко // Стратегія розвитку України. — 2012. — № 1. — С. 90—98.
4. Иванова Н.І. Россия и Украина в свете индикаторов Европейского инновационного табло / Н.И. Иванова, И.Ю. Егоров. — К.: Госкомстат Украины, 2008. — 93 с.
5. Левченко Н.М. Податок на виведений капітал як альтернатива податку на прибуток / Н.М. Левченко, В.М. Помулева, О.В. Боровських // Сталий розвиток економіки. — 2017. — № 2 [35]. — С. 169—175.
6. Мельник А.Ф. Національна економіка / А.Ф. Мельник, А.Ю. Васіна, Т.Л. Желюк, Т.М. Попович. — К.: Знання. — 2011. — 463 с.

7. Методологічні положення зі статистики інноваційної діяльності, із змінами, затвердженими наказом Держстату від 28.12.2015 № 369 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/metaopus/>

8. Методика розрахунку сумарного індексу інновацій, затверджена наказом Держстату України від 28.12.2015 № 368 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/metod.../metod_doc/

9. Нікіфоров А.Є. Податкове стимулювання інноваційної діяльності / А.Є. Нікіфоров // Фінанси України. — 2009. — № 5 (162). — С. 32—37.

10. Ожогіна Н. Удосконалення системи оподаткування в Україні на шляху до Євроінтеграції / Н. Ожогіна // Українська наука ХХІ століття: матеріали Міжнародної наук.-практ. Інтернет-конф., Київ, 15—17 черв. 2007 р. — Режим доступу: <http://intkonf.org/ozhogina-n-udoshkonalennya-sistemi-opodatkuвання-v-ukrayini->

11. Податковий кодекс України Податковий кодекс України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.zakon.rada.gov.ua/>

12. Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал. Проект Закону України №3357 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: bz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/BZ009-509

13. Податок на виведений капітал. Законопроект від 29.06.2017 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://kmp.ua/ua/projects/exit-capital-tax>

14. Рева Д.М. Роль податкових інструментів у регулюванні інноваційної активності / Д.М. Рева / Адаптація до права ЄС регулювання економіки України в сучасних умовах. — Харків: НДІ ПЗІР, 2015. — С. 172—177.

15. Сисоєва Л.Ю. Механізми державного регулювання інвестиційного ринку України / Л.Ю. Сисоєва // Вісник Хмельницького національного університету: зб. наук. праць. — 2010. — № 2, Т. 2. — С. 151—154.

16. Таптунова І. Трансформація податку на прибуток підприємств у податок на виведений капітал (Policy Paper) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: ao.kmp.ua/.../transformation-of-tax-on-profit-of-the-enterpri

17. The Community Innovation Survey 2014. Methodological recommendations [Electronic resource]. — Access mode:<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/>

References:

1. Alekseev, A.V. (2014), "Importance of correct selection of tax privileges and ways of providing them with tax stimulation of innovation activity of enterprises". *Business Inform*, vol. 2, pp. 314—320.

2. Gayts, V.M. (2015), *Innovatsijna Ukraina 2020: natsional'na dopovid'* [Innovative Ukraine 2020: National Report]. National Academy of Sciences. Kyiv. Ukraine.

3. Zabarenko, Yu.O. (2012), "Modern practice of the application of tax planning methods in the activities of

enterprises of the leading countries of the world in the post-crisis period". *Strategy of development of Ukraine*. vol. 1, pp. 90—98.

4. Ivanova, N.I. and Egorov, I.Yu. (2008), *Rossija y Ukrainy v svete yndikatorov Evropejskoho ynnovatsionnoho tablo* [Russia and Ukraine in the light of indicators of the European innovation board]. Goskomstat of Ukraine, Kyiv. Ukraine.

5. Levchenko, N.M. Pomuleva, V.M. and Borovsky, O.V. (2017), "Tax on withdrawn capital as an alternative to income tax". *Sustainable development of the economy*. Sustainable development of the economy. vol. 1, pp. 169—175.

6. Melnik, A.F. Vasina, A.Yu. Zhyluk, T.L. and Popovich, T.M. (2011), *Natsional'na ekonomika* [National economy]. Znannia, Kyiv. Ukraine.

7. The Gosstat of Ukraine (2015), "Methodological provisions on statistics of innovation activity, with changes", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/metaopus/> (Accessed 29 August 2017).

8. The Gosstat of Ukraine (2015), "Method of calculation of the total index of innovations", available at: <http://www.ukrstat.gov.ua/metaopus/> (Accessed 05 September 2017).

9. Nikiforov, A.E. (2009), "Tax stimulation of innovation activity". *Finance of Ukraine*. vol. 2, pp. 32—37.

10. Ozhogina, N. (2007), "Improving the Taxation System in Ukraine on the Way to European Integration", *Zbirka dopovidej na mizhnarodnij nauk.-prakt. Internet-konf.* [Collection of materials of international sciences.-Practice. Internet conf], *Ukrains'ka nauka KhKhI stolittia* [Ukrainian science of the twenty-first century], Kyiv. Ukraine, pp. 29—31.

11. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), "Tax Code of Ukraine". available at: <http://www.zakon.rada.gov.ua/> (Accessed 02 October 2017).

12. The Verkhovna Rada of Ukraine (2016), "On Amendments to the Tax Code of Ukraine with regard to the tax on the withdrawn capital". available at: bz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/BZ009509 (Accessed 24 September 2017).

13. The Verkhovna Rada of Ukraine (2017), "Tax on withdrawn capital". available at: <http://kmp.ua/ua/projects/exit-capital-tax> (Accessed 17 September 2017).

14. Reva, D.M. (2015), "The role of tax instruments in regulating innovation activity". *Adaptation to the EU law of regulation of the Ukrainian economy in modern conditions*. vol. 1, pp. 314—320.

15. Sysoev, L.Yu. (2010), "Mechanisms of state regulation of the investment market of Ukraine". *Bulletin of the Khmelnytsky National University*, vol. 2, pp. 151—154.

16. Taptunova, I. (2016), "Transformation of the corporate profit tax into the tax on the withdrawn capital". *Policy Paper*, [Online], vol. 6, available at: <http://ao.kmp.ua/.../transformation-of-tax-on-profit-of-the-enterpri> (Accessed 26 September 2017).

17. The Community Innovation Survey (2014), [Online], available at: http://Methodological_recommendati (Accessed 22 September 2017).

Стаття надійшла до редакції 11.11.2017 р.